

meget nøje Posterne igennem; fandt vi et Sted, hvor der kunde spares 1 000 Kr., søgte vi at spare dem; fandt vi et Sted, hvor der kunde spares 2 000 Kr., ja, saa var det endnu bedre, og fandt vi endelig et Sted, hvor vi kunde spare 10 000 Kr., syntes vi — derom var vi sikkert enige —, at saa havde vi gjort et godt Stykke Arbejde. Det er noget af denne gamle Sparsommelighed, som jeg gerne vilde ønske, at vi lidt efter lidt — det kan ikke gaa hurtigt, det erkender jeg — maa vende tilbage til. Nu sagde den højtærede Finansminister, at han vilde opfordre mig til i mit Parti at virke for, at vi gaar den Vej, og det skal være mig en stor Glæde at tage imod denne Opfordring, men jeg vil dog gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er Ministeriet, Regeringen og først og fremmest den højtærede Finansminister, der her maa føre an, hvis vi skal komme til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) fremhævede med Hensyn til Ejendomsskylden, at den Erstatning, der her er Tale om at yde, fordi Omvurderingen udsættes et Aar, langt fra er tilstrækkelig. Herom er vi ikke enige. Jeg tror snarere, at den maa siges at være mere end tilstrækkelig, hvis vi vil se nøgternt paa Forholdene. Det gaar ikke an, fordi en enkelt Ejendom bliver afhændet til en dobbelt saa høj Pris i Forhold til, hvad den er vurderet til i Ejendomsskyld, at ville lægge denne Pris til Grund for en Vurdering af samtlige Ejendomme omkring i Landet. Det ærede Medlem fremhævede i Gaar et Eksempel, hvor en Ejendom var blevet solgt for mere end det dobbelte af, hvad den stod til i Ejendomsskyld, men det ærede Medlem nævnedes ikke noget om, hvorvidt Besætning og Inventarium er fulgt med. Jeg antager, at de er fulgt med. Og det vil dog gøre en meget væsentlig Forskel i Skønnet om denne Ejendoms Værdi. Men, som sagt, den Slags Priser, der enkeltvis opnaas, særlig for større Ejendomme, kan man ikke lægge til Grund, naar man vil bedømme, hvad Ejendommene i Virkeligheden er værd. Jeg er meget villig til at gaa med til at yde en Erstatning i Form af Forhøjelse af Ejendomsskylden for det kommende Aar, en Erstatning, der kan dække det Tab, som Staten ellers vil lide, fordi vi ikke faar nogen Omvurdering, men jeg tror, at den Erstatning, der her er foreslaaet, er vel rigelig.

Saa vil jeg kun sige til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds, at naar han gennem sine Udtalelser i Dag søgte at mildne og pynte lidt paa den Udtalelse, han fremsatte

her i Tinget i Sommer, saa forstaar jeg det ærede Medlems Stilling særdeles godt, og jeg skal erkende, at en Formildelse af denne Udtalelse nok kan gøres nødvendig.

Vejstrup: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem (Ole Hansen), at jeg overhovedet ikke har søgt at pynte paa mine Udtalelser, men kun har fremført, hvad der er det virkelige Forhold.

Maa jeg saa sige med Hensyn til Ejendomsskylden, at det ærede Medlem ikke har Ret i, at det kun er en enkelt Ejendoms Pris, jeg har lagt til Grund for min Betragtning. Nej, det er Forholdene, som de i al Almindelighed har formet sig. Jeg antager, at alle ærede Medlemmer er klare over, hvilken mægtig Prisstigning der overalt i Landet er foregaaet paa Ejendomme, saa det er ganske urigtigt at mene, at det er et misvisende Eksempel, jeg har fremført. Der kan nævnes Masser af lignende rundt omkring fra. Jeg hævder fremdeles, at Forudsætningen for Ejendomsskyldloven i Virkeligheden var, at Ejendommene skulde vurderes og beskattes efter den Værdi, de havde i Handel og Vandel. Derfor tror jeg, at jeg er paa den rigtige Side, naar jeg siger, at den Erstatning, der her ydes Finansministeren, langt fra svarer til, hvad vi vilde have faaet ved en Ejendomsvurdering i Forhold til de virkelige, øjeblikkelige Priser.

Det ærede Medlem kom atter tilbage til sin Teori om at spare, en Teori, som vi alle deler, men som det er ganske ørkesløst at drøfte i Øjeblikket, forsaavidt som, hvad den højtærede Finansminister har Ret i, der den ene Gang efter den anden stilles Krav baade fra den ene og den anden Side. Det forekommer mig i hvert Fald, at det ærede Medlem mindst af alle skulde begynde paa at kræve Sparsommelighed, da han ogsaa ved adskillige Lejligheder har fordret betydelige Udgiftsforøgelser af Statskassen. Jeg erindrer saaledes, at da vi havde Kornloven til Behandling sidst, kæmpede vi tappert i Udvalget til Kl. 1—2 om Natten for at faa Prisen pr. Td. sat 1 Kr. ned, men det ærede Medlem naaede at faa Prisen sat 1 Kr. op pr. Td., hvad der betød adskillige Millioners Udgift for Statskassen. Naar man kræver Sparsommelighed, synes jeg hellere, man skulde anvisse Vejen dertil end stadig paalægge Statskassen større Udgifter.

Jeg skal saa sige til det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard), som mente, at jeg havde slaaet politisk Mønt af de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar: at den Skattepolitik, som er anlagt og fremført af